

самото начало на новия век, те първо не са случайни, и второ са все около изключително близки на Яворов същества. Теменугите са се врязали по някакви начини в живота му, като или пишат различни глави в романа на Яворов, или просто пишат различни романи.

Същото впрочем твърди и Дора Конова в своите спомени, за които ни предупреждават да бъдем нащрек. Тя припомня един случай на подарени теменуги, който е след март 1912 г., т.е. след цитираното по-горе писмо на Лора, тъй като в края на май с.г. в картичка до Дора Конова Лора пише, че най-накрая двете ще трябва да се запознаят и да видят дали наистина са толкова очарователни, колкото им се струва. [Дали пък не е казвал и на *Нея*, че прилича на *теменуга*?]. По време на срещата, на която Яворов поднася фаталните теменуги, ТЕ отново са значещи. Разказва Дора: *“Отидохме веднъж в ресторанта до театър “Одеон”...Бяхме седнали, когато цветарка ни предложи цветя от своята табла. Яворов избра едно бяло, ароматично цвете, тубероза, и го сложи пред мен. На Лора избра букетче теменужки, които бяха вече с увяхнали листенца. Лицето на Лора се сви... Понеже разбрах, че това понижи настроението на Лора, аз незабелязано размених цветята. Яворов обаче веднага видя това и с едно бързо и властно движение на ръката си ги постави пак на местата им.”*

Субституцията вече има ново лице: ако минзухарено-теменужната замяна бе в полето на поетичните конвенции, теменужно-туберозната е решително отвъд тях; първата е случайна, възможна и в крайна сметка неосъществена - ръката се колебае, но не се налага да действа, докато втората не допуска случайност и ръката с властно движение чертае диспозитива на теменугите. Дали *писмото* на спомена отново не се опира по някакви свои начини на *писмото* на стихотворението, което и двете са познавали отлично? Темата за теменугите май не само че никой (при възможност) няма намерение да я пропусне, но тя поразително таи в себе си образа на печалните-болни теменуги, който пък все намира начин да излезе на повърхността: поетичният образ работи в писмата, разговорите и поведенческите актове, последните пък извикват на свой ред поетичния образ. Теменугата в писмото очевидно е (по)у-